

Manifestació 1 de maig

De la delegació a la participació

Canviant el paradigma

Som milers de persones a la manifestació que la tarda de l'1 de maig hem recorregut els carrers de Barcelona convocats per les Marxes de la dignitat, de què la IAC forma part.

Des de la seu de Foment fins a la de Convergència passant per la "Jefatura" Superior de Policia i la Delegació del govern central a Catalunya, hem fet futur, consolidant la participació directa.

La magnificació de l'individualisme i la imposició de la naturalitat de la desigualtat són els elements principals del paradigma de la "delegació" que ha governat la vida social en les darreres dècades. Amb aquests elements les polítiques regressives han tingut èxit amb els resultats que avui patim: l'aprofundiment de la bretxa social amb la regressió de l'estat del benestar, la imparable fragilitat dels ideals democràtics, qüestionats per ineficients i podrits per la corrupció, i, principalment, l'acceptació acrítica del "no hi ha alternativa" que ofega els drets humans.

CATAC- IAC participa en l'1 de maig, organitzat per les Marxes de la dignitat

La lluita contra els resultats visibles és necessària. Contra la desigualtat, contra els voltors bancaris, per millorar les condicions de treball, per un habitatge, per construir una escola inclusiva i tenir una sanitat pública decent, per eliminar l'esclavisme i la infravida dels migrants, per escanyar els monopolis energètics, etc., etc., és el pa nostre de cada dia.

I també, també és imprescindible la lluita contra els elements primigenis que han fet possible l'actual estat de co-

ses. Pa, sostre, treball i dignitat eren els lemes de la manifestació. Els tres primers compendien el combat pels nostres drets socials. El quart resumeix l'esforç contra la "delegació".

Pa, treball, sostre i dignitat, els lemes del 1r de maig

Posant al centre de les nostres reivindicacions un concepte com la dignitat, treballem a poc a poc, per canviar des de l'arrel el paradigma de la "delegació". Cada any, les manifestacions de l'1 de maig són més nombroses. Cada any, som més i més persones que canviem la passivitat de la delegació pel dinamisme de la participació.

Únicament si participem amb les nostres idees, amb el nostre esforç, serà possible, de debò, aconseguir les fites socials. La contestació a les cúpules, la lluita contra els poders establerts no és possible sense un canvi d'actitud personal.

La lluita actual està prenyada de futur quan, cada vegada, som més les persones que participem directament. Recobrem la dignitat i, de passada, capgirem el paradigma.

Oferta pública d'ocupació 2015

La veurem aquest any?

Estat de la qüestió

Des de la CATAC-IAC hem informat que el Departament de Justícia ha enviat a Funció Pública la seva proposta de vacants que considera que caldria incloure en l'oferta pública d'ocupació de l'any 2015.

En la reunió de la Mesa Sectorial del 20 d'abril s'ha debatut la qüestió a demanda de tots els sindicats. Cal informar del següent:

- L'oferta pública abasta tots els àmbits de l'Administració de la Generalitat (Administració, Ensenyament i Sanitat) i, per tant, la taxa de reposició i els criteris generals de l'oferta s'han de debatre i negociar en el sí de la Mesa General, per tant,
- una vegada negociats (i esperem que l'Administració negociï de bona fe) aquests criteris generals, seria llavors quan, al sí de la Mesa Sectorial, caldria negociar els criteris concrets de les diferents convocatòries que puguin afectar al sector administratiu i tècnic, per la qual cosa,
- tota la informació que disposen fins ara és totalment provisional i no pot generar cap expectativa, així que,
- hem demanat a l'Administració que ens informi fefaentment de les propostes dels diferents departaments, així com una relació de les vacants pressupostades, per tal de poder negociar lleialment aquesta qüestió, i, per últim,
- hem exigit la convocatòria urgent de la Mesa General per tal d'iniciar el procés de negociació adient.

A voltes amb el retorn de part de la paga "extra" de 2012

No ens retornen tot el que ens van robar i, a sobre, s'equivoquen

Ja vam dir a l'Administració que els càlculs sobre el retorn de part del robatori de la paga "extra" del 2012 estaven mal fets.

Ara resulta que teníem raó. Aquest mes de maig, l'Administració revisarà els càlculs de retorn dels "primers 44 dies" ja que va comptar com si haguéssim percebut totes les mensualitats.

Què? Cap responsabilitat política? Cap destitució?

Fa anys, quan governava el Sr. Pujol, ens van ofegar amb "la feina ben feta no té fronteres, la feina mal feta no té futur".

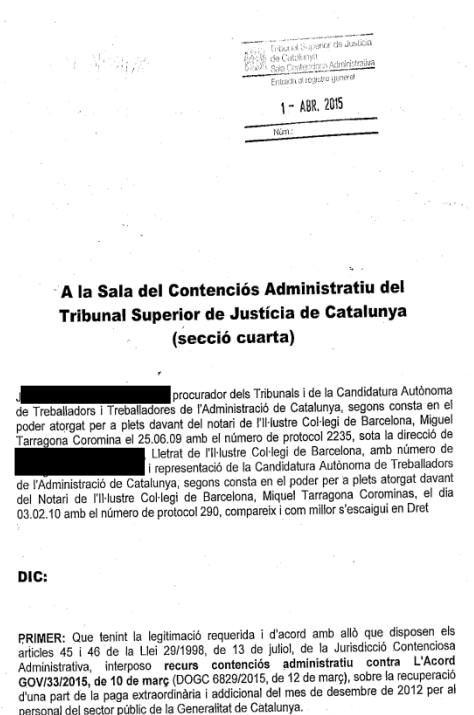
Pura propaganda com quan ara ens diuen "el govern dels millors". Quina barra!

Sense comentaris

Alguns sindicats han manifestat en els seus comunicats que han estat "els únics" que han presentat una impugnació contra l'Acord del govern sobre la recuperació d'una part de la paga extraordinària.

Us mostrem la primera pàgina del contenciós que hem interposat l'1 d'abril contra el mateix per tal de desmentir aquesta informació.

Com sempre, la CATAC-IAC considera que la interposició de recursos és una via complementària a la lluita social que és, en darrera instància, l'única garantia que tenim per defensar els nostres drets.

Vells i nous formats de violència estructural

(1. Escampar rumors)

La Sra. Masó vol treure'ns els 20 minuts per esmorzar?

Alguna persona ha ressuscitat una vella idea: canviar els horaris de la vida quotidiana. És una volta més de l'etern debat sobre la irracionalitat dels nostres horaris i la seva manca de correspondència amb els horaris de la resta d'Europa.

I la Sra. Meritxell Masó, secretària general d'Administració i Funció Pública, s'ha fet ressò d'aquesta vella idea i ha tingut una ocurrència: començar el canvi d'horari per l'horari del personal de l'Administració.

Segurament la Sra. Masó està molt convençuda que la influència del canvi d'horari en l'Administració sobre el conjunt de la societat serà tant important que cal iniciar-lo per nosaltres. Res sobre el canvi d'horari dels espectacles o dels horaris televisius, nosaltres som el referent. I, per tant, a escampar-ho com si fos un rumor.

Què no té feina la Sra. Masó? Per què no es dedica a coses profitoses com donar resposta a les reivindicacions del personal o, ja posats, com a mínim, arranjar el desgavell administratiu que hi ha a Funció Pública, on són incapaços de complir cap calendari. Potser és una nova mostra de violència estructural: posar pressió al personal acompanyant el rumor amb l'afegitó que el canvi significaria la supressió dels 20 minuts de pausa per esmorzar. Quina barra!

(2. Tot pel *business friendly*)

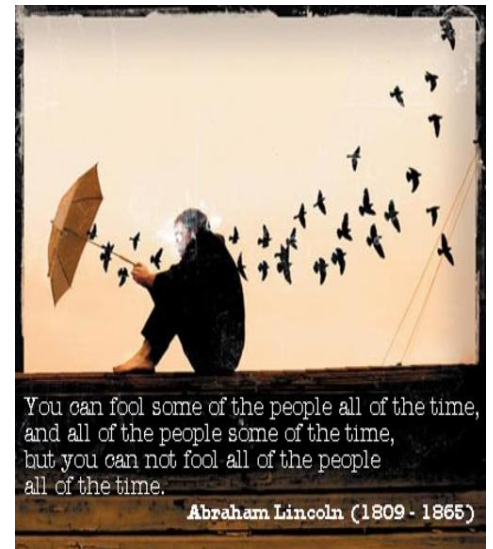
Cap a la confrontació total

L'acord de govern del 21 d'abril pel qual s'aprova *l'Impuls a la professionalització i a l'avaluació de l'acompliment i el retiment de comptes en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat* és tota una declaració d'intencions per part del govern de CiU i del seu suport parlamentari d'ERC de per on volen anar en matèria de Funció Pública.

En el *Catacraç_2014_13* ja explicàvem la nostra posició sobre els mercenaris que volen aterrar a la nostra Administració per treure profit propi. Ara el govern insisteix.

D'entrada com a mostra de l'exercici fal·laç de violència estructural que fan, emboliquen els desitjos de les elits extractives en un bonic embolcall anomenat "millora". D'acord amb R. Barthes (*La aventura semiològica*, Barcelona, Paidós, 1997), aquest govern quan parla de professionalització vol dir desprofessionalització i privatització, i quan expressa retiment de comptes anuncia sous milionaris sense necessitat de rendiment de comptes, i així...

Aquesta serà una confrontació global; amb la societat sencera en general i amb els que treballem en el servei públic en concret. Esperem que abans que això passi, puguem debatre, amb un govern responsable i seriós, com abordar una reforma que millori l'Administració i la Funció Pública.

(3. Això no toca)

El forat negre de la borsa de treball

Des de la signatura del III Acord sobre condicions de treball (2007), no hem aconseguit establir un sistema eficaç sobre la borsa de treball de l'Administració de la Generalitat. Hi ha un grup de treball sobre la qüestió que està encallat des de fa temps. A la demanda de quan es reunirà, l'Administració va contestar amb "això no toca".

Nova mostra de violència estructural. La inexistència d'acord, per manca de negociar amb lleialtat i bona fe, està produint que determinades vacants es cobreixen amb total arbitrarietat. A tal punt arriba la prepotència que encara continuen sense publicar a l'ATRI totes les vacants que es produeixen, a pesar de proclamar la seva transparència. Quina barra!

(4. La transparència, *che cosa dice?*)

La fase superior de la negociació: negociar sense donar documentació

Les relacions de llocs de treball conformen el principal instrument de gestió i ordenació del personal. Per tant, des de fa temps veníem reclamant que l'Administració compleixi d'una manera lleial i de bona fe el dret a negociar les modificacions de les RLT, ja que afecten a les condicions laboral i professionals del personal.

Fins ara, l'Administració ens enviava una relació de les propostes de modificació i ens demanava al·legacions (que mai eren tingudes en compte). L'esforç persistent per obligar l'Administració a anar més enllà que enviar al·legacions sense tenir cap documentació, així com diverses sentències, ha tingut resultat (tard, això sí).

L'Administració ens ha proposat, ara, crear un grup de treball on es negociarien les modificacions proposades, això sí, amb la "documentació necessària". I aquí ja han començat les discrepàncies. Per a la CATAC-IAC, la documentació necessària és, simplement, l'expedient administratiu que inclou els informes, les valoracions i tota la documentació complementària. Resposta de l'Administració: "la documentació necessària", "la documentació necessària", "la...".

El poder és així, lluitarem contra aquesta nova expressió de la violència estructural. Us informarem dels resultats.

La CATAC-IAC considera que la modificació de les RLT és de doble via: tant es poden proposar modificacions per part de l'Administració com dels sindicats. Per tant, us demanem que qualsevol que consideri que la seva valoració del lloc que ocupa no és correcta, ens ho faci saber, per actuar en conseqüència.

Aquesta nova eina per tractar de millorar les nostres condicions és molt important i cal fer-la servir

Ja no hi ha restriccions pressupostàries (?)

Els detalls. La notícia està en els detalls. El Departament de Benestar Social i Família acaba de nomenar una funcionària interina per un lloc de treball que, fins ara, estava cobert mitjançant acumulació de tasques, sense que la funcionària que treballava en els dos llocs cobrés cap compensació (tot i que és obligatori) perquè no hi havia "diners". Ara ja sí.

D'un dia per l'altre es convoca la plaça a ATRI, es presenta la funcionària que l'ocupava, però resulta que, després de tres anys ocupant la plaça, no és apta.

I, sense complexos, com deia "el de les Azores", incompleixen el punt 6.3 del III Acord que indica clarament que cal comptar prioritàriament amb els recursos humans propis disponibles.

A aquesta actuació alguns poden albirar que ja s'han acabat les restriccions pressupostàries i altres veure una similitud amb algun cas que fa poc es va veure com a tràfic d'influències en nomenament de llocs a l'Ajuntament de Montcada i Reixac. Clar que, si no hi ha restriccions, per què no ens abonem la paga sencera del 2012?

Desgavell a Funció Pública

Arran de les eleccions sindicals, s'ha modificat el nombre de delegats de prevenció que cada sindicat pot tenir.

El Sr. Francesc Fransí, cap d'Àrea de Prevenció, Salut Laboral i Polítiques Socials de la Direcció General de Funció Pública, va enviar una relació on es detallaven quantes persones tenia cada sindicat.

Al poc temps aquesta relació s'ha hagut de modificar, ja que el Sr. Fransí es va equivocar quan va fer els càlculs adients.

Aquesta és una petita mostra del desgavell que hi ha a Funció Pública i que patim directament i indirectament. Des de l'incompliment dels terminis de les fases d'oposicions, fins al retard a lliurar qualsevol documentació que se'ls demana (o, pitjor, ni la donen) passant per l'equivocació en el càlcul dels "primers 44 dies", la direcció general dóna mostres d'un desgavell (programat?).

No hi ha personal per dur a terme les tasques diàries ja que la majoria del personal està abocat a programes de desconstrucció de la Funció Pública. Es creuen els Ferran Adrià de l'Administració i no saben ni fregir un ou, com en el càlcul dels delegats de prevenció de cada sindicat.

Per si de cas, cal deixar tranquil al Sr. Fransí, no sigui que, en comptes d'expedient disciplinari, el facin conseller en el govern (dels millors, això sí).